

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?" Ісаї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVII   МІСЯЧНИК   № 7
Липень,   (July)   1936

ЗМІСТ:

Побіда над Філістїяни	99
Встане	100
"Бава-Перазми"	101
"Діло Дивовижно"	102
Чому?	104
Чесні Католики	106
Наша Відічальність	107
Більше Дяво	109
Його Імя	109
Угода	110
Правда	111
Чому	112
Вакація	98
"Реалність Його Дому" Період Свідоцтва ...	98

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43: 12

©1936 СІ5

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

О Р І Г І Н І Я
J. F. HUTNERFORD President W. K. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—Ісаї 64:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАВНО УЧЕТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Дачель життя для усіх створінь; що Логос був початком Него творіння й активним слугою в творенні всіх річей; що той Логос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в немалу славу на небі й на землі, тепер є головним виконавчим Чинником заміри Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викунну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й виславив Него понад усі імена і одягнув Него у немалу славу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правлячим царем світа; що повзані й вірні послідувачі Ісуса Христа—се діти Сиону, члени Єгової організації і Него свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найближчість Єгови, голосити про Него заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану в неба й вичав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре во царство вже тепер почалося; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть покірні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

ВАКАЦІЯ

Фабрика й Бюро заперті — 25 липня до 9 серпня

Фабрика й офіс в Брукліні будуть замкнені від 25 липня до 9 серпня. Під час цих двох тижнів фамілія в Ветель будуть мати нагоду взяти участь в приватних польовій праці разом із другими вісниками царства. Жадна література не буде вислана під час того часу. Заснайте своєї замовлення досить наперед, так щоб ми могли мати досить часу видовжити ваше замовлення замім фабрика впретрється. Догляньте свого щоби ви мали досить книжок на складі, так щоб вам вистарчило на місяць серпень. Памятайте, що в сім періоді вакації, є спеціальний період свідцтва.

Жадні замовлення не будуть виповнені під час того часу, бо нікого не буде там, щоб доглянути того, але всі листи дістануть пильний догляд зарис коли фабрика знов отвориться до праці 10-го серпня.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгови і Него заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається є иншу літературу яко помічує в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших апаратів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито відірваний від усіх партій, сект або соцієльских організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Него любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше захоочує до звязного й критичного розсуджування своєї змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суверенности, ані Него сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах випосити \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Палудній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банкової переказ. В Канаді, Англії, Палудній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. В інших краях можна вислати передплату до Бюра в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграничні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Heresford Road, Stratfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, асли є се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєну апликацію кожного року. Увага для передплатників: Послїду за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хїба що є се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, ребіже в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення в журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

"РЕВНІСТЬ ЙОГО ДОМУ" ПЕРІОД СВДОЦТВА

Десять-дневий період, від 6. до 14. вересня, є так названий й деаїгнує другу пору спеціальної єдиної активності видимої організації Єгови на землі. Не підказуючись й нестримуючою ревністю, всі вібрані в домі Господнім, чи в помазаним останка котрі знаходяться в середині дому Божого чи Нонадєби ще знаходяться нова дворина того дому, всі повзнуть участь в приватних цього періоду свідцтва. Інструкції організації є такі: На контрєбюці 35., книжка "Вовацтво" разом із трьома книжечками (одна із цих трьох напірово-оправлена книжечка) будуть єфірєвані публиці. Всі будуть старитися працювати як найбільши по фармах й інших ревкєнових заснаєлах. Погода буде дуже відповідна для такої території в ту пору. Рєвність котра відзначає всіх із дому Єгови показує, що кождий повинен зарєв застановитися над своєю частю в сім періоді свідцтва. Асли ви не працюєте під яким иншим бюром, то просимо прислати ваш рапорт впретр до головного Бюра в Брукліні.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

YOL. LVII

Листопад, 1936

№ 7

ПОБІДА НАД ФИЛИСТІЯМИ

(Продовження з посліднього числа "Вартової Башти".)

"Горе поморянам, — народові Крити! Проти вас слово Господнє, Канааней, — земля Филістійська! витрачу тебе щодо одного осадника." — Софон. 2: 5.

ЄГОВА через свого пророка відповідає на те питання зараз в другім верші, а іменно: "За се так говорить Господь Бог: ось я закладаю в основу камінь на Сионі, — камінь певний, угольний велико цінний, та кріпко заложений; хто в Його вірує, той не застидаєсь." (Іса. 28: 16) Слова сього вершика відносяться до Його вірних помазанників, що цілковито вновають і служать Єгови. Їм сказано, що если вони посвячені Богу, то вони не потребують 'стидатись', ані зворушуватись ані перебігати Господа, але ожидати Господа, котрий у своїм часі буде ділати, що возьме місце по тім, як він положить свій Камінь в Сионі, дорогоцінний Угольний Камінь, певну основу, себто, посадить на престолі Царя Ісуса Христа, і тоді Він возьме виразний і недвозначний крок проти ложників. Сталося се в 1918 році, що Єгова положив Головного Угольного Каменя і Основного Каменя, Ісуса Христа, у своїй царській організації. В той час Він відбудував Сиона (Пс. 102: 16), поклавши на переді сього дорогоцінного Каменя Ісуса Христа, свого окоронованого Царя; і сей великий і могутий і дорогоцінний Камінь, Цар, стався 'камем спотикнення' для всіх гіпокритичних релігійоністів. (Іса. 8: 14, 15) Найбільшими між сими гіпокритами, що вдають що вони служать Богу Єгови, а вдійности служать Дияволу, є Римо-католицька гієрархія. Заложення сього Угольного Каменя назначує час, коли Господь мав зачати брати перелік від сієї лукавої організації.

* Єгова предсказав, що та гіпокритична релігійна організація відкине Христа як Царя, і що те відкинення буде назначене в часі заложення того Каменя в Сионі. "Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним Камем стався." (Пс. 118: 22, 23) Ісус навів сю псалму і пристушував її до лицемірив. (Мат. 21: 32) Сповнення сього пророцтва взяло місце "в день Єгови", 'день котрий сотворив Єгова', з початку котрого він посадив свого Царя на престолі і післяв Його до храму чинити суд. (Пс. 118: 24; 2: 6; Мал. 3: 1-5) Безперечний доказ є, що Римо-католицька гієрархія відкинула Христа як Царя світа. Хотяй вона вважає себе за представителя Бога і Христа на землі, то коли Ісус Христос, Цар, прийшов

до храму, то Римо-католицька гієрархія не лише не прийняла Його як Царя, але уперто твердить, що Римо-католицька гієрархія має божественне право володіти народами на землі. Єгова вислав своїх свідків дати до відома народам, що Він — Бог, що Христос — Цар, і що царство прийшло, а Римо-католицька гієрархія сильно противиться сій вісті і вістникам і намовляє політичних володарів світа прилучитись до неї в переслідуванню посланців Єгови. Вони увійшли в змову, щоби знищити всіх тих, котрі стали по стороні Єгови і Його Царя, і сим чином перешкодити помазанникам Божим статись часткою Його царства. (Іс. 2: 2, 3) "Воши бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе", каже пророк; і тоді в тім самім пророцтві Господь особливо згадує про Филістіїв і їх співтоваришів, що зробили змову упертись царству під Ісусом Христом. (Іс. 83: 2-7) Римо-католицька гієрархія виразно заперечує, що Ісус Христос буде володіти світом, але твердить, що Римо-католицька гієрархія буде володіти, а се ще одна велика лож.

* У пророцтві Ісаї Єгова виразно назначив час на сповнення свого присуду проти сього лукавого заведення гієрархії, і той час прийде по Його приході до храму чинити суд. Господь прийшов до храму чинити суд в 1918 році, і той суд зачався від дому Божого і опісля перейде на всі інші заведення. (Мал. 3: 1-3; Мат. 24: 31-40) Тепер у відповідь новочасним Филістіям, як се зазначено в Ісаї 28: 15, що вони сказали "Ми втечеш певне маємо у льжі, й в омані притулок надійний", Єгова відповідає сими словами: "І зроблю суд мірою, а справедливість — вагою, і, наче грядом спустошене буде втечеш льжи, й води затоплять місце вашого сховку." (Іса. 28: 17) На суді Божого дому вірні були помазані, отримали імя Єгови, і були вислані яко Його свідки голосити день гніва нашого Бога. (Петра 4: 17; Іса. 43: 9-12; 61: 1, 2) Прийшов Божий час голосити правду про Його імя і Його царство, і Його вість правди, уподоблена до великого граду, що роздерає завісу і затоплює сховиська льжи, і відкриває ті місця сховиська для виду чесних людей. — Одкр. 16: 21; 2 Мойс. 22-26.

"Протягом минутих кількох років свідки Єгови, з ласки Господньої, виконували сю роботу під керівництвом і наказами Господа. Єслиби ці свідки проголошували ці речі на шкоду іншим, тоді се противилося б волі Божій; але вони голосять ці божественні правди, бо прийшов час коли Бог дав нагоду своїм людям, що він єдиний правдивий Бог, що Христос — Цар, і що царство єдина надія світа, і що чоловік марно вповнає на несовершенних людей або організації. Прийшов час, коли Бог дозволив людям пізнати, що Римо-католицька гієрархія сховалася за велику гору лжи. Щоби бути вірними Єгови, Його свідки мусять тепер голосити сю правду, що відкриває лукаву Римо-католицьку гієрархію, новочасних Филістіїв. Коли ці правди голосяться, і лукаві стають відкриті, вони сильно гніваються, і Диявол і його головний вождь Гог збирає католицьку гієрархію і її агентів по всій землі і посилає їх злобно виступати проти Бога і Його помазанників. — Езек. 38: 1-14.

"Те пророцтво Єгови відноситься до новочасних Филістіїв, Римо-католицької гієрархії і їх прихильників: "І так ваші змовники з смертю розірвуться, і ваша рядна з пеклом не встоїть; і як прийде побиваючи бич, той й вас погубить." (Іса. 28: 18) Се виразне завлення Єгови є, що Римо-католицька гієрархія зробила умову зі смертю і пеклом, котра то змова не встоїть але впаде, що він зішле на сю інституцію великий бич котрий знищить її і ся інституція цілковито пропаде. Від часу коли та вість о Божім гніві проти цієї гіпокритичної організації зачалась голосити, від тоді вона сталась великою досадою для неї. Чому ж та Римо-католицька гієрархія в кождім краю гірко противилась свідкам Єгови? Відповідь є, тому що те диявольське заведення є огірчене проти вістки Божого слова, котра проголошується Його свідками, і відкриває місце її зховиська, котре є великою горою лжи. "На коли переходити стане, він захопить вас; а переходити ме кожного ранку в день і в ночі, та й сама вже чутка про його переймати ме страхом: Ложе буде вам надто коротке, щоб простягнутись — укривало надто узке, щоб ним обгорнутись." (Іса. 28: 19, 20) Те ложе, яке гієрархія зробила для себе, і те укривало з брехнів, що покривало її нікчемну роботу, буде цілковито невідповідне для цієї цілі, каже Господь. Втече лжи лукавої організації буде цілковито знищене. До тепер жадна опозиція до Римо-католицької організації не могла встояти. Тепер прийшов Божий час виступити, і жадна часть Римо-католицької організації, новочасних Филістіїв не встоїть.

"ВСТАНЕ"

"Робота свідків Єгови є лише проголосити вість Божу. Дійсна робота буде виконана Єговою в Його власний спосіб. Жадне людське заведення не може зломити Римо-католицької гієрархії. Та Бог цілковито спустошить її, і про се

Він говорить: "Бо встане Господь, як на горі Перазимі, розгніваєсь, як на долині Габаонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло дивовижне." — Іса. 28: 21.

"Як ми можемо рішити, що се пророцтво відноситься до новочасних Филістіїв, Римо-католицької гієрархії? У попереднім числі *Вартової Башти*, подані докази безперечно показують, що Филістії пророко представляли Римо-католицьку організацію. Те що сталося на горі Перазимі і Габаонській, то після пророцтва воно предсказує точно що має настати тепер, і про се Господь повідомляє своїх людей наперед, щоби вони отримали потіху і скріпились в надії. Пам'ятаймо, що се робота Господня і що Він зачне, те він і докінчить. Теперішнє переслідування свідків Єгови Римо-католицькою гієрархією з часом принесло б цілковите знищення свідків Єгови і їх роботи хіба що самий Бог охоронив би їх; і він запевняє в своїм Слові, що встане і виконає сю річ. Підчас коли се лукаве переслідування свідків Єгови поступає по цілій землі, то вірні дістають велику відвагу через вироування сього пророцтва Ісаї.

"Пророцтво Ісаї 28: 21 головно відноситься до сього, що Господь записав в 2 Самуїла 5: 17-25 і 1 Паралип. 14: 8-17. Тут в коротці буде на місці віднести до цієї історії.

"Саул був царем Ізраїля якийсь час, та задля його невірности Бог відобрав царство від нього і помазав Давида на царя над Ізраїлем. "І зійшов на Давида дух Господень з того дня та й далі. . . Від Саула ж відступив дух Божий." (1 Сам. 16: 13, 14) Давид із своєї головної квартири в Геброні царював над полудневими поколіннями Юди і Венямина, і через кілька років між полудневими а північними поколіннями провадилась війна. Авенир, котрий був гетьманом північних поколінь, зробив пропозицію до з'єднання всіх поколінь Ізраїля під Давидом царем, і тому написано є: "Увійшов же Авенир у переговори з громадськими мужами в Ізраїлі й говорив: Дано вже ви бажали собі Давида царем; вчиніте ж се тепер, обітував бо Давидові Господь: Рукою раба мого визволю я люд мій Ізраїля з рук Филістіїв і всіх ворогів його." — 2 Сам. 3: 17, 18.

"Потім Давид став царем над усім Ізраїлем і зачав установляти себе царем в Єрусалимі. Розділення і війна між північними й полудневими поколіннями була на руку Филістїям; і, по смерті Саула, Филістїї дальше брали данину від покоління північної части. Вони боялись Давида, і коли він став царем над усім Ізраїлем, тоді Филістїї настрашилися і приготувалися напасти на Давида: "Як довідалися ж Филістїї про помазанне Давида царем над Ізраїлем, двинули всі Филістїї, щоб одоліти Давида. Та сповіщено про се Давида, й він перейшов у твердиню." — 2 Сам. 5: 17.

"Тих п'ять царів, що панували над Филістїями вповні згаджалися щодо знищення Давида, бо він був помазанником Божим, під котрим Із-

раїль був зеднаний. Филістії знали пісню Ізраїльтянів, котру вони зложили і співали: 'Саул побив тисячі, а Давид десять тисяч.' (1 Сам. 18: 7) Вони забажали убити Давида, і чулись безпечні лише тоді если б вони знищили його, і тому вони виступили проти нього. Давид був типом на олюбленого помазанника Єгови, Ісуса Христа Царя, включаючи всіх помазанників в храмі або царського дому Божого; і тому те пророцтво відноситься до помазаного останка на землі збраного до Ісуса Христа в храмі від 1918 р. Коли Господь очистив храм, Він привів людей в єдність під Христа Ісуса, Голову церкви й храму. (Ефес. 4: 13) Потім часі вірні помазані свідки Єгови проголошували Його вість проти лукавих володарів "Християнства", а головню проти Римо-католицької гієрархії. Як старинні Филістії бажали дістати Давида, так і тепер новочасні Филістії, Римо-католицька гієрархія і її союзники, бажать знищити Божих "захованих", помазанників на землі. — Пс. 83: 3.

"Филістії збрали всю свою армію і рушили проти Єрусалиму, де вони сподівались знайти Давида і знищити його: "Як прийшли ж Филістії й розложились по Рефаїм-долині." (2 Сам. 5: 18) Як здається, то край Рефаїма лежав на полудень від Єрусалиму і на захід від Вефлеєму. Се значить 'місце великанів'. Безсумніву Давид розложив своїх сторожів, котрі повідомляли його про рухи Филістіїв. Він був надто мудрий датись захопити в Єрусалимі; і тому він забрав свою маленьку армію "й перейшов у твердиню", котра знаходилась в гористій часті краю на полудневий захід від Вефлеєму. Давид схоронився в тім самім місці два рази перед тим, коли Саул старався убити його. (1 Сам. 22: 4, 5; 24: 22) Давид тепер не утікав від Филістіїв, але він запровадив своїх людей в стратегічну позицію щоби не сподівано напасти на ворога. Розуміється, число Филістіїв було далеко більше чим тих, що були з Давидом, і край через який Давид мусів переходити щоби напасти на ворога, був дуже трудний до переходу. І так сцена була приготовлена, і те, що сталося тоді, представляло що станеться з новочасними Филістїями, Римо-католицькою гієрархією.

"БААЛ-ПЕРАЗИМ"

"Те місце де відбувалась битва було назване Давидом "Баал-Перазим". Слово Перазим значить "Переловання"; а Баал представляв диявольську релігію. Се значить місце де Господь виступить проти почитателів Диявола, чарівників, старинних і новочасних Филістіїв. Виступлення Господа є уподоблене до вод, що перемлять свої границі і ринуть бистро на знищення всього в їх дорозі. Те саме місце згадується в книзі Ісаїї 28: 21, де воно є назване "гора Перазим"; отже те пророцтво виразно назначує битву, указуючи на знищення Римо-католицької гієрархії. Нім Давид зачав свій наступ, він спитав Єгову, що він повинен робити: "Поспитав Давид Господа: Чи виступати мені проти Филістіїв?

Чи подаси мені їх на поталу? І відказав Давидові Господь: Іди, я бо подав Филістіїв в руки твої." (2 Сам. 5: 19) Давид не хотів нападати на порога без приказу Господнього, бо помазанники Єгови вповають на Нього цілим серцем, і мають певне запевнення, що Він буде кермувати їх шляхом. (Прип. 3: 5, 6) Більшим Давидом є Ісус Христос, Головний Чинovníк Бога Єгови, і в Йому є заключений помазаний останок на землі. Отже напад Давидів на Филістіїв предсказує напад Єгови рукою Ісуса Христа на ворогів, новочасних Филістіїв.

"Давид виступив ззаду проти ворогів і Господь запевнив йому, що Він віддасть ворогів в руки Давида: "І двинув Давид під Баал-Перазим, а побивши їх там, сказав: Господь порозносив моїх ворогів передо мною, як розтікається вода! Тим і прозвано те місце Баал-Перазим (долина розносу). І полишали вони там свої боги, а Давид і люди його позбирали їх (і поналили їх)." — Сам. 5: 20, 21.

"Там закінчилась дорога Филістіїв. В сім тексті слова поясняють, що наче величезний вилів води переломиться і залляе все перед собою. Филістії були цілковито безпомічні відперти великий прилив сили, яку Єгова упустив на них. Вони так були цілковито побиті, що вони втікали, полишаючи за собою їх многі олюблені бовани, котрі педставляли предмети диявольської релігії, і котрі то боввани Давид знищив. Римська гієрархія має не лише образи при всіх своїх церемоніях, але вона оголошує їх на продаж, щоби дістати гроші. (Гл. Оголошення в Католицькім Словарі, 1935 р.) Се правда, що Давид провадив сією битвою, але в силі Господа, і вона була типом, представляючи щось більше важне що мало прийти під Більшим Давидом, Ісусом Христом. Опись тієї битви показує руку Господню в ній, і се сильно поплрають слова в тій історії, коли Єгова каже: "Бо встане Господь так, як на горі Перазим." — Іса. 28: 21.

ГАБАОН

"В другій книзі Самуїла описується про щеншу битву між Давидом а Филістїями. Там знов старинні Филістії збрались в те саме місце: "І знов прийшли Филістії та й розсипались по Рефаїм-поділлю." (2 Сам. 5: 22) Безсумніву Филістії думали, що Давид знов нападе на них в той самий спосіб як поперед, і що сим разом вони приготувались на Давида. Хотяй св. Письмо не каже, що Давид в сім часі пішов в свою твердиню, та припускати можсмо, що він був там. Його поставлене питання Господеві і Господня відповідь указує, що він був у твердині і розпочав свій напад із відтам: "Як же поспитав Давид Господа, чи виходити Йому проти Филістіїв і чи віддасть їх йому в руки, відказав він: Не йди на зустріч їм, а зайди ззаду, і нападеш їх від сторони грушевих дерев." — 2 Сам. 5: 23.

"Слова "зайди із ззаду" малиб значити, що Давидові був даний розказ розставити його ар-

мію з боку як і ззаду ворогів. Се здається перша згадка про боротьбу з боку. Тут знов Филістії були захоплені несподівано, що показує руку Господню в сій сираві. Він велів Давидові нанести на ворогів, указуючи на "грушеві дерева." Що значить вираз "грушеві дерева" (анг. Біблії морви) ще не є ясно. Біблійні товмачі пояснюють се слово в сей спосіб: "Плакати; плачуче дерево." Можливо, що се пояснює точку у котрій прийде нещастя на ворога, і се спричинить його плакати. Розставивши свою армію, Давид мусів чекати на знак від Господа. Се доказує, що Давид був там після приказу Єгови, і те що він виконував пророчо, представляло більші річи, які мали прийти під Ісусом Христом. Се є одинокє місце де згадується про "грушеві дерева" (анг. морви), і тому вони спеціально відносяться до Филістіїв як старинних так і новочасних.

²⁴ Давид очідавав на розкази від Єгови, і Єгова сказав йому, як він міг знати, коли він мав нападати: "І як почуєш такий шелест, наче хто йде по верхках дерев, тоді нападай, бо то Господь вирушив поперед тебе, щоб побити військо Филістійське." — 2 Самуїл. 5: 24.

²⁵ 'Шелест ходу' (після *Роттердама*: "Шелест походу") поверх грушевих дерев не лише указує на знак для Давида ділати, але ясно показує, що невидимі сили святих ангелів Єгови були там і нападали на ворогів. Се мало б ясно представляти, що коли Більший Давид виступить до боротьби проти ворогів, що були представлені через Филістіїв, тоді Його небесна армія возьме участь у битві. (Одр. 9: 14) Наслідки тієї битви принесли нещастя на Филістіїв. "І вчинив Давид, як повелів йому Господь, так й повбивав Филістіїв від Габаа аж до Газеру." — 2 Сам. 5: 25.

²⁶ Нема причини сумніватися, що ті дві битви між Давидом а Филістіями є ті самі, про котрі згадується в Ісаї 28: 21. Се правда, що в другій книзі Самуїла 5: 25 слово "Габаа" є ужити, щоб би зазначити місце, але з боку (в анг. Біблі) те слово "Габаа" є ужите відносно того самого місця. Також в історії про ту саму битву, котра є записана в 1 Паралипоменона 14: 16, те місце є назване Габаон. "І вчинив Давид, як звелів йому Бог, і побив Филістійське військо від Габаону до Газеву." (1 Паралип. 14: 16) Ось так показано, що те пророцтво Ісаї 28: 21 відноситься до знищення Филістіїв, котрі були головними ворогами Божих вибраних людей Ізраїля. Сей факт, що писання говорять про дві битви, а іменно, Перазим і Габаон, не значить, що Господь зробить дві віддільні битви проти новочасних Филістіїв. Найголовніша і найважніша точка тут є, що Господь встане як коло гори Перазим і розгніваєсь як коло гори Габаон". Інакшими словами сказати, що взяло місце коло гори Перазим і Габаон представляло те, що Господь зробить позатипічним Филістіям.

²⁷ Про гору Перазим історія каже: "Давид... побивши їх там, сказав: Господь порозносив мо-

їх ворогів передо мною, як розтікається вода." Се — безперечний доказ, що те, що Давид доконав в тій битві, не було його власною силою, але в силі і по приказу Бога Єгови; і се предсказує, що битва проти позатипічних ворогів, новочасних Филістіїв, буде провадитися через більшого Давида по приказу Єгови. Се був Єгова, котрий дав побіду Давидові, і се представляє, що позатипічна битва не є битвою сотворін проти новочасних Филістіїв, але се битва Єгови. Слова "розтікається вода" значить вибух водів, як вибух могучого потоку котрий розкидає і нищить все у своїй дорозі. Порівнай се із словами пророцтва в попереднім верші: "Грядом, спустошене буде втечеще лжи, і води затоплять місце вашого сховку." Се здається указує, що Бог спричинить, що Його вість буде тверда правда і вдарить сильно ворогів, і з сим буде співтоваришати Його велика сила, у котрій Він знищить сховиська лжи, за котрі новочасні Филістії ховалися і виконували їх роботу; і опісля Він цілковито спустошить ту організацію. Після Його суду проти новочасних Филістіїв, Римо католицької гієрархії, то не лише ложні пляни і злочинства тієї організації будуть відкриті чесним людям, але та організація буде знеславлена і цілковито знищена.

²⁸ Завважте, що в Габаоні великий гнів Божий є ясно згаданий: "Розгніваєсь, (т. є виразить свій гнів), як на долині Габаонській." Се зараз сталося по тім знаку, який Єгова дав Давидові, що Давид рушився; і тоді історія дальше говорить: "Бо то Господь вирушив поперед тебе, щоб побити військо Филістійське". Господь вдарив ім там, і се пророцтво показує, що коли Бог встане в своїм гніві, як про се описує пророк Ісаїя, то Він положить кінець новочасним Филістіям і їх діяльності прийде кінець.

"діло дивовижне"

²⁹ Те що сталося на горі Перазим і Габаоні не було роботою чоловіка, але роботою Бога Єгови, і через се ясно представляє або пророчо предсказує якусь більшу роботу яку Єгова виконає опісля. Ту будучу роботу пророцтво Ісаї описує як 'Божу роботу', "діло незвичайне", "діло дивовижне". На важність сієї роботи робиться натиск через повторення слів в св. Письмі: "Діло незвичайне", "своє діло дивовижне". Те слово "дивовижне" ужите тут значить "чуже; надзвичайне; дивне; чудове; і не сподіване". Відносно сього завважте, що Бог через свого пророка каже відносно гіпокритичної товпи, що вона приближається до Нього своїми устами, що безсумніву відноситься до новочасних Филістіїв, Римо-католицької гієрархії. "І сказав Господь: Позаяк сей нарід устами тільки близьиться до мене, і язиком тільки мене шанує, серце ж його далеко стоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських, тим і я з людьми такими незвичайно дивне диво-чудо витворю, так що мудрість у премудрих їх зникне, й розуму в їх розумних неста-

не. Горе тим, що гадають глибоко сховатись, щоб задуми свої втаїти перед Господом; що чинять справи свої в темряві, і говорять: Хто нас побачить, хто визнає?" — Іса. 29: 13-15.

²⁰ Се католицька гієрархія, що спонукала людей боїтися і віддати свій тяжко-запрацьований гріш, і се її "примудрі" люди, що гіпокритично вдають перед людьми за представителів Бога, і котрі кажуть: "Хто нас побачить, хто визнає?"

²¹ Єгова полишив Филістіїв в землі Юдиній на пробу Ізраїльтяннів, щоби пізнати чи вони будуть послухні Його приказам. (Суд. 3: 1-4) Филістії уживали Ізраїльтяннів для своєї угоди і після своєї впадоби. Пророча драма Самсона показує, як Божі люди мусять бути вірні аж до смерті. Пророчий образ Давидової боротьби з Филістіями показує иншу річ. Єгова поставив Давида яко царя над усім Ізраїлем, і тепер Филістії старались перешкодити Божому замірові. Через многі роки Филістії були гнобителями Ізраїльтяннів, і тепер прийшов Божий час визволити Його людей із рук їх гнобителів. Отже те, що взяло місце на горі Перазімі і Габаон, було явленням Єгової сили в користь Його царства. Так скоро як Давид став царем в Єрусалимі, пять князів Филістійських змовилися розбити Давида і сям чиним перешкодити Богу докониати замір. Бог виступив і перешкодив виконання сього лукавого заміру. Історія каже: "Двигли всі Филістії, щоб одоліти Давида." Мусіла бути там велика орда людей, які вирушили щоби позбутися головно одного чоловіка, і розуміється всіх, що були з Давидом. Дуже можливо, що сей рух Филістіїв проти Давида спонукав пророка написати другу Псалмю, у котрій представлено, що вони кажуть: "Розорвім пута і скиньмо з себе посторонки їх (які вяжуть разом Ізраїля в єдність під їх царем Давидом і перешкаджають діяльністю Филістіїв)." Їх постанова була сьмішною для Господа, і тому Псалміст дальше проводжає: "Господь, що сидить на небесах сьміється, і ругається над ними. Тоді промовить до них у гніві своїм і ярістю своєю перелякає їх." — Пс. 2: 4, 5.

²² Те пророцтво тепер сповняється на далеку більшу скало. Ми знаємо, що всі правдиві послідувателі Ісуса Христа є з'єднані під Царем, Більшим Давидом, і що вони голосно проголошують Єгову, свого Царя, і Його Царство. До тепер Римо-католицька гієрархія робила що хотіла. Вона була великою пробою для правдивих послідувателів Ісуса Христа. Та злобна організація, вдаючи за Божого представителя на землі, розбила кожду організацію яка коли встала проти неї. Тепер Христос засів на своїм престолі і прийшов Божий час установити своє царство в цілковитій силі над світом. Протягом минулих кількох років, від коли прийшла єдність церкви під Христом, Римо-католицька гієрархія зачала і виконувала свої напади проти Божих правдивих людей. У кождім краю на землі гієрархія виконує свою злобну роботу пересліду-

вання проти свідків Єгови, і як про се говорить пророк Єгови, гієрархія тепер каже: "Розорвім пута (їх єдність в Христі, котра перешкаджає нам) і скиньмо з себе посторонки їх!" В сям гієрархія спонукує політичні й фінансові первотинні організації Сатани, разом з класою Юди, прилучитись до неї. Дальше, пророк Єгови описує ту гієрархію: "Бо ось, вороги твої розбулялись, і ненавидники твої підносять голову. Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: Ходім, знищемо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше імя Ізраїля! Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе." — Пс. 83: 2-5.

²³ Чи не буде Господь Єгова тепер сміятися і ругатися із тих зухвалих людей? Чи не прийшов час для Єгови, що Він "промовить до них у гніві своїм і ярістю своєю перелякає їх?" І чому? Бо Господь каже: "Я посадив мого Царя на святій горі Сион, володіти світом", і тепер Бог не дозволить нічому перешкодити у виконанні своїх замірів. До свого Царя, Більшого Давида, Він тепер каже: "Жезлом залізним розібеш їх, як черевину поторощив їх." — Пс. 2: 9.

²⁴ Отже ясним є, що прийшов час коли Єгова "встане" і зачне воювати, як се Він зробив за своїх людей коло гори Перазімі і Габаон. Пророцтва напевно показують, що ми жнемо в часі коли Єгова градом знищить сховиська лжи, і своїми водами затопить ворогів, відкриваючи їх лукавство, і по сям настане Його робота нищення.

²⁵ Але як про се можна сказати, що се "діло незвичайне", "діло дивовижне"? Сей акт, що Єгова воював за свого царя Давида, не був дивовижним для Давида, бо Давид знав, що він був знарядом в руках Єгови, щоби визволити Ізраїльтян із рук ворога. Напевно Давид знав, що було написано в 2 Самуїла 3: 18: "Обітував бо Давидові Господь: Рукою раба мого визволю я люд мій Ізраїля з рук Филістіїв і всіх ворогів його." Те, що Давид питав Господа що він має роботи, є дальшим доказом, що взяло місце тоді, не було несподіванкою для Давида, але показує його цілковите довіря до Єгови. Для цієї причини робота Єгови відносно Филістіїв не була несподіванкою для тих, що були посвячені Богу. Однак для Филістіїв вона мусіла виглядати дуже дивна, тому що вони дізали проти Ізраїльтяннів через роки після їх власної впадоби і Єгова дозволяв на се, а що тепер дозволив Ізраїльтянам поразити їх і цілковито побідити, то се було дивним для них.

²⁶ Завважте, як гарно пророчий образ пасує дійсності в теперішнім часі. Через довгий час Римо-католицька гієрархія робила що хотіла. Вона була найсильніша організація під сонцем, і сила й її вплив сягає у кождім краю на землі. Члени тієї гієрархії є горді, високомірні, жорстокі й легкодушні. В порівнянні католицька гієрархія — се мала група людей; але ся велика

грумада католицьких людей, що попирають ту організацію, не є членами католицької церкви, лише називаються "дітьми церкви" або "католицьким народом". Гієрархія числить своїх або прихильників мільонами. Тепер гієрархія розпучливо старається знищити свідків Єгови, щоб осунути всяку перешкоду в її контролі народами землі. Гієрархія сподіється, що вскорі вона зможе позбутися тих "погубних свідків", і зі всіх сторін можна чути що кажуть: "Ся товпа свідків Єгови не буде існувати вже довго." Однак коли прийде час для Єгови встати так як коло гори Перазими і Габаон, і виразити свій справедливий гнів проти своїх ворогів, що переслідували Його вибраних людей, і коли він спричинить упадок Римо-католицькій гієрархії, то се буде так дивне, так незвичайне, так страшне і так цілковито чуже в порівнянні до минулих подій, що мільони людей, що були прихильниками Римо-католицької гієрархії, тоді воскликнуть: "Се велике диво, що Бог знищив ту організацію!" Вони побачуть, що та робота не є робота жадного чоловіка, але робота Всемогущого; і для таких та робота буде виглядати "дивовижна". Отже можемо з довірем сподіватися, що хто дістанеться живим, той скаже: "Як дивно, що ся могуча організація, що через століття була представителькою Бога і Христа на землі, тепер є знищена Господом! Се дивне, бо щось подібного ніколи не сталося, і ми не можемо розуміти цього." Робота Єгови згадана тут буде виглядати чужа для кожного, що не зможе розуміти її, і лише ті зрозуміють її, що будуть цілковито посвячені Єгови й Його царству. Для помазанників робота Єгови не буде виглядати дивна, тому що вони були навчені Господом через Його Слово що се має настати, і, отримавши поучення вони поступали після Його Слова і були послухні Його приказам. Тепер вони мають повідомлення, що Єгова знищить лукаву Римо-католицьку гієрархію, і вони знають, що замір Єгови буде виконаний. — Іса. 46: 11.

"По цілій землі вірні є переслідувані Римо-католицькою гієрархією. Се переслідування є так страшне і сильне, що вірні знають, що жадна людська сила не може успішно впертися сій злій організації. Хто не має повного довіря й віри в Бога і в Його обітницю, не має відваги сказати правди про сю лукаву організацію гієрархії, але вірні цілковито стали по стороні Господа і Йому вони будуть служити, а не чоловікові. Вони знають, що Бог заступиться за них. Вони знають, що Римо-католицька гієрархія — се головний видимий чинник Сатани на землі і що Бог винайде своїх ворогів і знищить їх, включаючи і гієрархію. Маючи се знання й запевнення із Слова Божого, вірні з довірем моляться Богу, щоб той день приблизився, коли вороги будуть знищені із землі, і вони далі зможуть радісно співати на хвалу Єгови, знаючи що ворог нічого не може зробити їм гіршого хіба убити їх. Бог спасе своїх людей рукою позатипичного Давида, Ісуса Христа, Возлюбленого Єго-

ви, і той великий Царь каже до сих вірних помазанників: "Будь вірний аж до смерти, а дам тобі вінець життя." (Одрк. 2: 10) Отже помазанники з довірем вповнують на обітницю Єгови, і для сієї причини вони радуються в горю, яке приходить на них задля їх вірности. Бачучи сповнення пророцтв Єгови, і знаючи що Його Цар засів на престолі, і чинить суд у храмі, вони підносять голови свої, бо вони знають, що день їх визволення наближився.

ЧОМУ?

"Чому Єгова "встане" і поразить Филістіїв, бачучи, що Він дозволив їм панувати над Ізраїльтянами через многи роки? Те саме питання можна поставити і ту саму відповідь дати відносно новочасних Филістіїв, Римо-католицької гієрархії. Филістії мали привилей бути в краю який Бог назначив для своїх вибраних людей, і вони старались перешкодити Божим замірам установити типічне царство там. Так і Бог дозволив Римо-католицькій гієрархії займати місце Його людей на землі, і вона вдавала (перед людьми), що вона займає місце в ласці Єгови; і в той самий час вона енергійно старається перешкодити виконанню замірів Єгови відносно Його вірних і помазаних людей і відносно установлення Його царства. Вона мстить і сильно ненавидить тих, що посвятилися Єгови. Ніхто не може вповні й розумно служити Єгови без противлення лукавстві Римо-католицької гієрархії, і через се гієрархія ненавидить їх. Довго потім як старинні Филістії були знищені як нарід Бог велів написати пророцтво у відповідь на питання чому Він встане, і ся відповідь знаходиться в сих словах: "Так говорить Господь Бог: За те що Филістії дихали помстою та зо зневагою в душі мстилися, задумуючи пагубу — по давньому ворогованню, за те так говорить Господь Бог: простягну руку на Филістіїв і викореню Критян, і вигублю нащадок їх на морському березі; і довершу над ними велику помсту досадними карами, й пізнають, що я — Господь, як наведу на них помсту мою." — Езек 25: 15-17.

"Ще від часів Ісаака старинні Филістії противилися Божим людям і знущались над ними. Від часу позатипичного Ісаака чинники Сатани переслідували Ісуса і Його правдивих послідователів. Головно Римо-католицька гієрархія противилась і знущалась над Божими вибраними людьми. (1 Мойс. 26: 15-22) Се є присуд Єгови, написаний довго потім, як старинні Филістії яко нарід перестали існувати, що Він знищить Филістіїв, і тому нема сумніву, що те пророцтво відноситься до новочасних Филістіїв, Римо-католицької гієрархії і всіх змовників-князів. Вже наближився день коли та злобна інституція Римо-католицької гієрархії буде знищена. "Погублю й осадників Азота й держучого скиптро в Аскалоні, та й простягну мою руку проти Екрону, й вигене останок Филістіїв, говорить Господь Бог." (Амоса 1: 8) "Ось бо й Газа обезлюдніє, й Аскалон опустіє, ополудні з Азо-

ту всіх повиганяють, а Екрон буде викоренений. Горе поморянам, — народів Криті! Проти вас слово Господнє, Канаані, — земле Филістійська! витрачу тебе що до одного осадника." (Софон. 2: 4, 5) Гордість новочасних Филістіїв зникне. (Захар. 9: 6) Гой союз гіпокритів і лукавих релігійоністів буде знищений, і ся інформація є дана для користі останка і для користі Йонадабів або великої громади. (Гл. *Приготовлення*, стор. 139-143).

"Писання здається вповні попирають заключення, що знищення релігійоністів під провідництвом Римо-католицької гієрархії буде початком Армагедону. Диявольська релігія, мильно названа "Християнством", виринула спершу під імям "Римська Церква", із котрої виросла Римо-католицька гієрархія. Та організація є згадана в пророцтві св. Письма під поганим титулом 'Велика Блудниця'. Через якийсь протяг часу на світі існувала організація під назвою "Протестантизм", і котра протівилась Римо-католицькій організації; але десь в часі Світової Війни та протестанська організація перестала існувати і перебралась із всіма своїми пакунками до гієрархії, і тепер весь той союз становить "велику облудницю". Ся товпа народних розбійників і ворогів Божих установила Лігу Народів яко заміну за царство Боже. Вони (витворюють) щобудь, щоби відвернути людей від Бога і Його царства. Вдаючи за представителів Бога, а вдійсности є представителями Диявола, ся товпа становить цілу часть звірського правління на землі. 'А десять рогів, що ти бачив на звірі, сі зненавидять облудницю, і спустошать її і обнижать, і зідять тіло її, і сплять її огнем, бо Бог дав у серця їх виконувати його волю, щоб вони виконали його ціль.' (Одр. 17: 16, 17) (Гл. *Світло*, Том 2, стор. 80-114) Се як раз згаджується з пророцтвом Ісаї. Єгова посипле бурею градом і знищить сховисько лжи і відкриє всьому людству дволичність 'старої облудниці'. Її знищення попередить знищення "звіра" і "фальшивого пророка". (Одр. 19: 19-21) Лукаві сучасні Филістії були замотані ділом своїх власних рук. — Псалма 9: 15, 16. (Гл. також *Приготовлення*, стор. 139-143)

"Для якого-будь чоловіка говорити більше чим писання говорять відносно того, як Бог доконає "своє діло незвичайне", "своє діло дивовижне" булб зухвальством. Яке би то средство Господь не ужив для виконання сього заміру, то се буде діло і чин Божий, навіть если би Він і ужив деякі людські чинники до виконання свого заміру, як се Він ужив Давида коло гори Перазим. Нехай вірні тепер будуть певні, що як Римо-католицька гієрархія в теперішнім часі переслідує слугів Єгови, так певно Єгова встане і покрушить Римо-католицьку гієрархію на порох. Отже нехай вірні поступають з їх роботою без страху і безогляду на діла лукавих. Бог показав, що гієрархія — се головна, видима організація Диявола, і він заявив певними словами, що всі беззаконники згинуть. — Пс. 145: 20.

"Армагедон — се робота Єгови, бо писання виразно заявляють, що Бог доконає своє діло в Армагедоні рукою Ісуса Христа. Однак сей факт, що Єгова через свого пророка говорить про "своє діло, своє діло дивовижне", повторяючи сі слова, здається ясно указує на дві части Армагедону: (1) Те що доконає знищення гіпокритичної релігії; і (2) те що доконає цілковите знищення цієї організації Сатани. Отже Армагедон — се робота і діло Єгови, але та часть Армагедону про котру він говорить як "своє діло незвичайне", "своє діло дивовижне", здається ясно відноситься до чогось, що буде виглядати дуже дивним для многих сотворінь. Та останна боротьба не буде виглядати дивною, через те, що всі так звані "Християни" були повідомлені через писання що Армагедон — се один час великого горя.

"Тепер застановімся над фактом, що є одна велика релігійна організація яка через многі століття виставляла себе перед людьми, і котра то організація всегда заявляла себе яко особливий представитель Бога на землі, і котру міліони людей були спонукані вірувати, що вона є Божою організацією. Такі люди не сподіються знищення тієї організації. Тією великою організацією є Римо-католицька система, і під правлінням гієрархії, і до котрої є прилучені "католицьке заселення" є міліонів людей. Всі народи "Християнства" мовчки признають, що католицька церква є представительною "бога", але вони не розуміють котрого бога. Коли Бог відкриє сю Римо-католицьку організацію і понижить її і впокорить, як се було показано через необрзаних Филістіїв, і їх пархи на закритих місцях, і тоді знищить сховисько лжи у котрих Римо-католицька гієрархія ховала свою нікчемну роботу, і відкриє гіпокритство тієї організації, і тоді цілковито знищить Римо-католицьку гієрархію, тоді стане ясно те "діло незвичайне", і "діло дивовижне" Всемогучого Бога, і міліони людей, що лишуться на землі, і котрі побачуть сю чудову роботу і діло, безсумніву вельми здивуються і закричать: "О як дивно, що Всемогучий Бог знищив ту організацію, котрої нас навчили що ніщо, навіть пекло, не може перемогти."

"Дволичність є гидотою в очах Єгови. Він каже: "Ледарь бо безглуздий говорить безглуздо, та й серце його мисляла про беззаконство щоб поступати скрито; зневажати Господа, видерти хліб голодному, та й відоймити напій жажущому." (Іса. 32: 6) Ось так Господь ясно описує Римо-католицьку гієрархію. Найбільше гіпокритство яке практикувалось коли між людьми, то практикується гієрархією, і кінець таких — знищення. Саул стався гіпокритом. (1 Сам. 15: 1-23) Його зроблено царем за старанням людей, і він представляє тих, що були колись в лінії до царства, але були осунені задля самолюбної наживи, і отримали життя і силу і честь. (1 Сам. 8: 4-22; 10: 17-25) Коли дух Господень відступив від Саула, тоді і він ділав спільно з Филістіями, щоби знищити Давида, Божого пома-

заника. Саул здається ясно представляв "лукавого слугу" класу, котрого Господь Ісус описав. Та клас була коліся в лійні до царства. Будучи порушена самолюбовством, і відкинена Господом в часі суду в храмі, вона "зачала бити" своїх співтоваришів слуг, і про таких Ісус сказав: "Пан... відлучить його, й долю його з лицемірами положити." (Мат. 24: 48-51) Бог нікому не дозволить перешкодити в установленню свого царства під Христом.

ЧЕСНІ КАТОЛИКИ

⁴⁰ Чесні люди часто були ошукані і запроваджені в полапку. Католицька організація хвалиться ось чим: "Дайте нам дитину від сім років віку, і вона ніколи не відступить від католицької віри." Дитина вихована в незнанні Бога і Його Слова і ум в котрій дитини є занушена наука людей, католицьке научення, котрі противляться слову Божому, і котра то дитина постійно страшена карою чистилища і пеклом і котра не може читати нічого, що не є перше одобрене католицьким священником, то певно, що вона позістане в такому незнанні відносно Бога Єгови. Задля цієї причини, і зі страху і научення людей, міліони були затримані в неволі і в темноті. Велика маса людей, що попирає католицьку церкву, ніжним чином не є членами тієї церкви і не мають нічого до чинення з урядованням її, і котрі є названі гієрархією, як се подано у видавництві тієї організації, "католицька народність". (Гл. *Урядовий Католицький Словар*, 1935 р.) Є міліони людей, котрі сумлінно виконують прикази Римо-католицької гієрархії, і котрі цілковито є невідомі, що вони чинять се проти Слова Божого. Члени гієрархії душаються від сміху і кажуть: "Ми зробили лож нашим прибіжищем, і в обмані заховавши себе. Хто знає нас, і хто може бачити нас?" При помочи сього вони змогли сю масу "католицьких людей" тримати в незнанні Бога і Його царства, а щоби тримати їх далі в невідомості, тому вони остерігають католиків не читати ніякого видавництва Вартової Башти. Нехай же ті, що бажають справедливості будуть певні, що Бог, після своєї обітниці, затопить прибіжища лжи у котру ховається гієрархія, і сим чином отворить очи всіх чесних людей до правди. Чесні католики будуть тоді тішитися нагодою зрозуміти правду і пізнають, що Бог і Його царство під Христом — се єдина надія роду людського. Із пониженням гієрархії і з знищенням її, чесні люди, включаючи "католицьку людність", будуть шукати Сиона, що є Божою організацією.

⁴¹ Відносно того, що взяло місце коло гори Перазіма та Габаон, що зазначило побіду для Давида, історія говорить (1 Паралип. 14: 17): "І пронеслось імя Давидове по усіх краях, і Господь зробив його страшним для всіх народів." Тут знов Давид представляв Ісуса Христа, олюбленого Сина Єгови, і страх перед Ісусом Христом, Більшим Давидом, ясно значить, що міліони католиків будуть увільнені із неволі лукавої

гієрархії. Се пригадає слова Йоана на виспі Патмос. Потім як він бачив Божу царську організацію, він побачив велику громаду; і тепер людям Єгови дозволено бачити велику громаду і зрозуміти слова Йоанові, а іменню: "Після сього поглянув я, і ось, прибагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоїть перед престолом і перед Агнцем, з'одягнені в одежі білі, а пальмові вітки в руках їх. І покликували великим голосом, говорячи: Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." (Одр. 7: 9, 10) Велика громада починає показуватись, і ми певні, що день визволення наблизився, і многи із цієї великої громади вийдуть з під впливу католицької організації. Люди доброї волі всіх народів прийдуть і поклоняться перед Господом і будуть прославляти Його імя. — Пс. 86: 9.

⁴² Коли велика громада стане по стороні Бога і Його царства, і в послушенстві до Божих приказів будуть далі шукати смирности і справедливости, тоді вона буде терпіти зневагу з рук усіх агентів Сатани, котрі полишуться йще на землі а головно від тих, що були представлені через "звіря" і "фальшивого пророка". Вони будуть терпіти тому що вони співтоваришать із тими, що постійно проголошують царство Боже під Христом. (Жид. 10: 32-35) Нехай же усі, що люблять Бога і Його Царя, будуть вновні заповнені вірою, що прийшов час на установлення царства Єгови і всі противники котрих Диявол може зібрати, не зможуть перешкодити установленню царства. Єгова ясно показав своїм людям, що вскорі Він встане і буде воювати за своїх людей що бажають Його царства, і Він напевно осує із землі Римо-католицьку гієрархію і всіх представителів Диявола. Ціль сього є, оправдання Єгового імя, і через свого пророка Він каже про зіслання кари на новочасних Філістів: "Ві спізнають, що Я — Єгова, як наведу на них помсту мою." — Езек. 25: 17, *А.П.В.*

⁴³ Римо-католицька гієрархія тепер провадить живу агітацію у всіх частях землі, щоби змусити людей до католицької організації. Та гієрархія тепер ділає на підставі тієї теорії, що лише дві класи людей, а іменню комуністи і Римо-католики, і що всі, що не стануть в ряди Римо-католиків, будуть вважатися за комуністів. Ясним є, що се є змагання Сатани розлучити людей і перегородити роботу, яку Господь Ісус виконує. Ісус Христос розділює тепер людей доброї волі, котрі називаються "вівцями", від лукавих, котрих він назвав "козлами". (Мат. 25: 32-46) Диявол, оперуючи через гієрархію, старається перервати Господню роботу через розділення людей на класу Комуністів і Римо-католиків.

⁴⁴ Римо-католицька гієрархія і її політичні і фінансові союзники здушили Товариство Вартової Башти і сконфіскували його реальність в краях Австрії і Німеччині і в інших частях "Християнства". Недавно вона спричинила, що в многих краях і державах були ухвалені закони в цілі здушення свободи мови і друкування прав-

ди. Вона спричинила многих вірних людей переслідувати немилосердно, знищатись над ними і увязнити їх, і далі виконує свою пікчемну роботу. Сі новочасні Філістії ділають із німсти, і Господні вірні люди далі терплять. Многі дивувались, чому Господь дозволяє на се. Та нехай ніхто з вірних не тривожиться. Нехай всі люблячі Бога і Ісуса Христа тепер в повні спочивають вірою із більшою постановою чим впе-

ред і йдуть в службі Господній, знаючи се, що Бог заміриє встати і поторошити ворога вскорі часі, і кожний, що буде вірний Господеві, серед усіх сих проб, отримає вічне благословенство від Єгови. Спевністю, що Ісус мав на умі сі часи коли Він сказав: "Хто ж видержить до останку, той спасеться." (Мат. 24:13) Наш Бог, котрому ми служимо, спасе і визволить своїх людей на честь і славу свого імя.

НАША ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15, лютого, 1936]

"Від усякого бо, кому дано багато, багато вимагати меться від него; а кому прибавлено багато, більше спитається від него." — Луки 12: 18.

ЄГОВА все робить в порядку. Він дав життя своїм сотворінням, "Кожен своїм порядком". Тих же що є членами царського дому він поставив на найвишій позиції. Кожний із членів тієї столичної організації є поставлений у тілі після Божої впадоби. (1 Корин. 15: 23; 12: 18) Щоби приподобатись Богу, то сотворіння мусить поступати властивим напрямом, і для сієї причини чоловік доброї волі, маючи шире бажання служити Богу, молитись до нього: "Утверди шаги мої в слові твоєму, і не дай неправоті запанувати надо мною! Вибави мене з неволи людської, то буду сповняти веління твої. Засвіти лицем твоїм над слугою твоїм, і навчи уставів твоїх." (Пс. 119: 133-135) "Господь править ходою чоловіка, і дорога подобається йому." — Пс. 37: 23.

² Відвічальність сотворіння до Сотворителя є така велика о скільки воно має знання або скільки те сотворіння могло набути знання через пильність і дбанне. Знання яке сотворіння отримує із Слова Божого відкриває йому нагоду служити Богу і сим чином дає спомогу доказати свою невинність до Бога. Чим нагода побільшається, тим і відвічальність сотворіння побільшається. Недбалність або байдужність не знаходить попертя у Св. Письмі. "Не занедбай твоєго даровання." (1 Тим. 4: 14) "То як нам утекти, що недбали про таке велике спасення? Котре, почавши проповідуватись через Господа, від тих, що чули, нам ствержене." (Жид. 2: 3) Се правило відноситься до набуття знання о Божім замірі і до виконання служби о скільки нагода є дана. — 2 Кор. 8: 7; Жид. 6: 11.

³ Ісус говорив з повною властю від Бога коли він сказав: "Від усякого бо кому дано багато, багато вимагати меться від него; а кому прибавлено багато, більш спитається від него." (Луки 12: 48) Сі слова найперше відносяться до тих, що добровільно сталися слугами Божими в часі приходу Господа Ісуса чинити суд, що ясно є показано через контекст: "Рече ж Господь: Хто єсть вірний і розумний дворецький, що поставить його пан над челяддю своєю, ви-

давати у пору призначену харч? Блажен слуга той, котрого пан прийшовши знайде, що робить так. Поправді глаголю вам, що над усім достатком своїм поставить його." — Луки 12: 42-44.

⁴ Те правило сконечности мусить відноситись до всіх людей, що згодилися чинити волю Божу, і тому тут заключені є ті, з котрих складається "пслика громада". Правила Єгови є сталі і ніколи не змінюються. (Мал. 3: 6) Те правило відноситься головндо до тих, що задля невірности знайшлися в клясі "лукавого слуги" про котрого Ісус каже: "Коли ж слуга той скаже в серці своїм: бариться пан мій прийти, та вачне бити рабів і рабинь, їсти, та пити та впиватись." — Луки 12: 45.

⁵ Чесні люди бажали і виглядали через многі століття приходу Господа Ісуса Христа і Його царства. Той, що згодився чинити волю Божу, і будучи просвічений про Його царство, має велику відвічальність, і если він стане недбалим і байдужним відносно справ царства, то своїм напрямом він заперечує прихід Господа Ісуса, і тоді він належить до "лукавого слуги" кляси. Для сієї причини Ісус сказав в сей спосіб: "Коли ж слуга той скаже в серці своїм: Бариться пан мій прийти." Серце є гніздом мотивів, і чоловік відкриває свою мотиву своїм взятим напрямом. Він не потребує висказувати сього своїми устами, бо діла його говорять голоснійше чим його слова. Отже той, що боїться Бога, буде чувати всякого часу щоб йому не занедбати справ царства поручених йому і сим чином не прогнівати Господа.

ДАНО

⁶ Завважте, що слова Ісуса показують, що є дві віддільні й відмінні річі над котрими ми мусимо застановитися: (1) Те що дано нам; і (2) що було повірене нам як його слугам. Бог дає своїм слугам знанне свого слова, через що він повідомляє їх о своїх замірах. Господь повіряє своїм слугам справи царства. Прихід Господа Ісуса до храму, як се писання і акти показують,

взяв місце в 1919 р., і се зазначило виразно точку розділення щодо річей даних і що до річей повірених Божим слугам. По смерті апостолів вскорі прийшов час великої несвідомости і темряви відносно заміру Єгови, і так тривало через многі століття. Від 1878 р., зачалось поступенно привертання правд, які були заховані через довгий протяг часу. Перед 1918 р., слуги Господні пристусовували слова Ісуса записані в Луки 12: 48 до часу тисячлітнього царювання Христа. Тепер ясно можна бачити, що ці слова Ісуса зазначають правосуд, а головни в більшім значінню відносяться до приходу Господа Ісуса до храму чинити суд, котрий то суд зачався від тих, що увійшли в угоду чинити волю Божу. — 1 Пет. 4: 17.

* Перед 1918 р., посвячені Богу розуміли і вірували, що Бог післав Ісуса на землю і позволив йому умерти яко викуп за всіх людей; що наука о вічних муках є фальшива і що кара за гріх — смерть; що Бог вибирає із між людей собі церкву, члени котрої мусять виробити собі характер який би мав оправдати їх царювати з Ісусом Христом, Головою церкви, і володіти світом протягом тисячу років по часі прославлення; що церква становить вибрану громаду або "маленьке стадо", члени котрого переміняться у першім воскресенню на подобіє Господа Ісуса Христа; і думали, що вони бачили, що Бог має другу громаду котра складається із народжених з Його духа, і що вона, спрчини її недбалства, або з браку цілковитої її невірности, мусить перейти через велике горе, і що із того горя вони вийдуть цілковито чисті і дістануть друго-рядне місце в духовім царстві Божім, і що тому-ся громада є знана як "велика громада" або "громада з горя" або "святі з горя". Тоді розуміли і вірували, що велика маса людства буде мати життя через реституцію; що в 1914 році зазначиться кінець подорожи духовної кляси і що вскорі потім реституція людства зачнетись. Ті що дійсно любили Бога і явлення Господа Ісуса Христа вповали на Господа і чекали на Нього, бажаючи чинити його волю. Інші ж що посвятилися Богу але котрі були порушені самолюбним бажанням бути в царстві і помагати володіти світом, були перенесені до "лукавого слуги" кляси. Для всіх тих, що зробили угоду з Богом, щось було дано і щось вимагалось від того, що прийняв знання правди. Вимоги і відвічальність були рівні із тим, що вони отримали, і вірне послухенство вимагалось від всіх, що прийняли правду. Стан серця кожного рішав в якій клясі він мав бути поставлений, чи в клясі вірного слуги або лукавого слуги.

БІЛЬШЕ ДАНО

* Деякі із повисших правд дані Божим людям перед 1918 роком були мильно зрозумілі і мильно пристусовані, але вони напевно розуміли досить, щоби бути відвічальними перед Богом і вимагати вірного служення від кожного в уго-

ді з Єговою. Факти показують, що се було в 1918 році що Господь прийшов до Божого храму чинити суд, але про сей факт люди Божі довідались перший раз десь в 1922 р. Із ласки Господньої світло зачало збільшатися для його людей. Від тієї другої дати посвячені отримали много чудових правд і світло із храму вельми просвітило всіх Божих людей, що були чисті серцем й пильно приймали те, що було дано. Ми дістанемо яснійше видінне нашої відвічальности до Господа коли ми застановимось над сими правдами. Се було по 1922 р., що посвячені зачали оціняти факт, що Ісус Христос знаходиться в храмі і судить дім свого Отця, щоби вірні "приносили жертву Господеві в праведности". (Мал. 3:1-3) Опісля поучення з Св. Письма були яснійші так що слухаючі правди були лучше успособлені служити Господу, і тим самим остільки побільшилась їх відвічальність.

* Від коли Господь прийшов до храму важність послушенства була возвеличена в умах помазанників. Вони бачили і оціняли, як Ісус Христос всегда був послушний і як конечно треба було кождому йти його слідами і бути також послушним. Ісус був царем коли він вознісся на небо, однак він дальше підлягав Єгови і був послушним його наказам, що він виконував всегда радісно. Він радісно послушав волі Божої і чекав 1900 років нім він зачав царювати. Чому він мусів чекати? Тому що Єгова дав приказ, що Сатана має мати назначений час протягом котрого він мавби доказати свій гордий вивоз. (Пс. 110:1) Чому ж так багато уступати Сатані? Те взгляднення не було для користи Сатани, але щоби Божі сотворіння могли чути і оціняти факти, котрі у своїм часі мали бути проголошені, і щоби могли побачити і оцінити найвищість Бога Єгови в уживанню його сили. Для сієї причини Єгова сказав до Диявола: "Та тільки про те шадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб імя мое проповідано по всій землі." (2 Мойс. 9:16) Велика правда записана у Св. Письмі не могла бути зрозуміла аж по приході Господа до храму, чинити суд. Перед тим посвячені розуміли, що се писання відноситься до Египецького фараона; але тепер ясно можна бачити, що фараон був лише видимим представителем Диявола і що Писання головни відносяться до Диявола і зазначають причину чому йому дозволено позістати. Се писання вельми возвеличує дві річі, котрі то річі мусять статися нім лукавство буде очищене: (1) Вибрані свідки Єгови мусять дати всевітне свідоцтво повідомляючи тих, що хотять слухати, що Єгова — Бог, що Він Всевишній, і що Христос — Цар, і (2) найвищість Єгови мусить бути обявлена, щоби ніхто немав вимівки заперечити, що Він — всемогучий. Се пояснює, чому свідоцтво мусить бути дане і чому було дане по Світовій Війни і чому воно мусить закінчитися перед Армагедоном, у котрім то часі Бог вповні обявить свою силу. Ми колись вірували, що Бог

дозволив на зло в сім світі, щоби люди могли пізнати як страшне зло є, але тепер ми бачимо що Бог дозволив на зло або лукавство, щоби дати нагоду сьому лукавому, доказати свій визов і дати нагоду доказати їх спільність до Бога. Привилей бути вірними Богу є тепер великий.

¹⁰ По смерті апостолів люди сталися учителями церкви, що продовжалося через многі роки. Аж по приході Господа Ісуса до храму тоді побачили і оцінили, що Єгова і Ісус Христос є Учителями і що від сього часу хто любить Господа буде навчений Богом і побачить своїх учителів, і ті учителі уже не будуть понехані або відпхнуті. (Іса. 30: 20) Тепер нема причин для посвячених поповнити гріх Самарі через поклонення і возвеличення людей. Всяка слава, хвала і поклонення належить дати Богу і Ісусу Христу. Царство Боже або новий нарід народився 1914 р., коли Бог після свого любого Сина царювати. (Пс. 110: 2) Якийсь час по тій даті посвячені побачили велику правду, що є дві спорючі собі організації, одна Сатани а друга Єгови; що організація Сатани є представлена через лукаву жінку, і що організація Бога Єгови є представлена через добру жінку; і ся добра жінка т. є організація Божа народила царство і інших дітей, і що всі її діти є навчені Єговою і мають великий мир від Бога і в Бозі, і велику радість в службі Його. — Іса. 54: 13.

ЙОГО ІМЯ

¹¹ Протягом минувших кількох років ім'я Єгови знайшло властиве місце в умі і в серці кожного помазанника. Перед тим широко вірували, що головна ціль Єгови була вибрати церкву і приготувати кількох людей, щоби вони були відповідні на співволодарів з Ісусом Христом, бути забрані до неба, і тоді помагати Ісусові повертати рід людський. Від коли Господь Ісус прийшов до храму, від тоді клясі храму дано зрозуміти правдиве значіння ім'я Єгови. Їм дано зрозуміти, і вони зрозуміли, що Бог одвідав народи і взяв із них "людей для свого ім'я". (Діян. 15: 14) Тепер вони бачуть і оціняють, що Бог є Сотворителем неба і землі і єдиним Дателем життя, і що Його ім'я "Єгова" значить, що він має замір до своїх сотворінь; що його ім'я "Всемогучий" значить, що його сила не має границь, і що вся сила перебуває в Йому і що сотворіння уживають сили лише через його дозволення, і що Бог надав Ісусу Христу повну силу і владу на небі і на землі; що ім'я "Всевишній" значить, що він є понад усіх і що всі мусять підлягати і радісно слухати Його. Отже Бог Єгова взяв з між народів людей посвячених собі, щоби вони возвіщали Його хвалення, а не хвалення людей; щоби вони могли дати свідоцтво про Його ім'я і Його царство, і не вивисшували сотворінь. Сі помазанники тепер бачуть і оціняють, що почитання і хвалення чоловіка є гідотою в очах Божих, тому що сим віддається Сатані і іншим сотворінням те, що властиво належить до Єгови. Ті вибрані помазанники є синами Божими або сот-

воріннями для Його цілі, щоби вони виконали певні задачі підчас їх побуту на землі, і котрі то задачі вони мусять виконувати.

¹² Від коли Господь Ісус прийшов до храму від тоді Божим людям дано велику правду, що Сатана був скинутий з неба, і що тепер він розпучливо старається кинути весь рід людський в знищення, тому що він знає що його час до Армагедону короткий, і що він мусять побідити Бога перед тим часом, єсли йому вдасться. Вони також бачуть і розуміють, що по всім світі мусять датися свідоцтво повідомляючи людей, що царство Боже прийшло і що Христос є царем, і що така робота свідоцтва мусять закінчитися перед Армагедоном, і що коли вона скінчиться, тоді на організацію Сатани впаде найбільше горе, що принесе їй цілковите знищення. Їм дано ясно зрозуміти, що помазані свідки Єгови мусять доручувати се свідоцтво, і тому що вони є свідками Єгови, Диявол уживає всякого можливого средства щоби знищити їх. (Одкр. 12: 17) Переслідування Божих людей чим раз зростає, і щоби нагородити за сей гнет і переслідування, Бог потішає своїх людей, даючи їм вирозуміння своїх пророцтв давно захованих від зрозуміння людьми. Отже вони тепер бачуть і оціняють слова апостола в листі до Римлян 15: 4. Така потіха мусять бути дана людям підчас їх побуту на землі.

¹³ Протягом минувших кількох років Бог дав своїм людям вирозуміння пророцтв Одкриття, Езекиїла, Даниїла і Аввакума, і многих інших пророцтв. Він дав їм правдиве значіння й вирозуміння своїх угод. Многими дарами Він наділив своїх помазанників, і дар таких правд просвітив ум і розвеселив серце кожного посвяченого Єгови. Чому Бог, через Ісуса Христа, наділяв сими численними дарами своїх людей сими роками? Біблія відповідає: "На науку, на докір, на направлення, і на всяке добре діло, так щоби чоловік Божий міг бути цілковито звершений для кожного доброго діла." — 2 Тим. 3: 16, 17.

¹⁴ Тут мусять заключити, що по приході Господа Ісуса до храму мала бути виконана велика робота на землі через членів храму і що Господь дав їм вирозуміння сих правд, щоби вони могли бути відповідні до сієї роботи. Отже для таких помазанників було дано много, і від них много вимагається. Отримавши всі конечні річі від Господа, вони мусять уживати їх в його службі, або сі річі будуть відобрані від них і нагода служити буде відобрана від тих, котрим дари були дані, а вони підуть в цілковиту темряву. Факти показують, що многі стратили сей Божий дар тому що занедбали до певної міри стрінати вимоги. Такі вимоги мусять помазанники стрінати і виконати підчас їх побуту на землі. Ті що несамолобно посвяtilися Богу і радісно чинять те, що їх руки знайдуть до виконання, се ті, що мають всі успособлення до виконання тієї роботи і котрим Господь довір'є ще більше.

ДОВІРЕНО

"Се до помазанників Ісус каже: "Кому довірено багато, більш спитається від него." (Вейлот) Коли Господь Ісус явивши в храмі чинити суд, тоді перед ним явились многи звані, але котрі не були вибрані і признані. Слова Ісуса показують, що Його суд мав осунути всіх тих, що були порушені самолюбством, і що лише несамолюбні т. є, котрі люблять Бога і Його царство остануться. "Много є званих, але мало вибраних." (Мат. 20: 16) "Не кождий що каже: Господи, Господи, увійде в царство небесне; але лише ті, що є послушні мому Отцю, що на небі." (Мат. 7: 21, Вейлот) Від них вимагається повного послушенства, і вони зі своєї сторони мусять бути охочі і радо послушні. По приході Господа до храму всі посвячені отримали той самий дар або правду. Декотрі отримали се в самолюбній ум і серце і вважали себе за більше важних чим других, і виглядали часу коли вони отримають нагороду і нагоду бути в небі і помагати володіти всесвітом. Коли ж із приходом 1914 р., їх надія не сповнилась, тоді ці самолюбні спротивилися. Хотий вони казали що вони спротивилися деяким одиницям в Божій організації, то однак відійсности вони спротивились Господеві. Так і самолюбні одиниці були відлучені до "лукавского слуги" кляси. Ті що на правду люблять Бога і явлення Його Царя і царство були представлені в пророцтві через Мардохея і Ноему, і ці вірні одиниці стоячи перед Господом на суді задля їх любови і вірности і стались "вірним і розумним слугою" кляси. Пізнійше ті, що прийшли до Бога через Ісуса Христа, і котрі були представлені в пророцтві через Естер і Рут, були приведені до тієї самої кляси. До сих вірних і правдивих одиниць Господь Ісус виповів свої пророчі слова, яко ж написано: "Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так. Істинно глаголю вам: Що поставить його над усім добром своїм." (Мат. 24: 46, 47) Ся вірна кляса, признана Господом, взята до храму і помазана, отримала всі сі добра з Його рук. Від цієї "вірної слуги" кляси, кому довірено все се добро, Господь заявив, що Він буде домагатися повного й цілковитого і вірного обрахунку.

"Яке ж добро Господь повірив своему вірному слугі кляси? Після иншого перекладу ся часть тексту звучить: "Я кажу вам урочисту правду, що йому буде дана власть над усім [добром]." (Вейлот) Господне добро або майно складається із справ царства, котрі то справи царства є повірені Його помазанникам. Такі справи головно складається із повідомлення о імені Бога Єгови, Царя і Його царства. Коли Ісус був на землі Він заявив, що Він був посланий на землю в цілі давання свідочтва о правді, і що всі його послідувателі мусять так чинити. Тому що вже прийшов час для Єгови ужити своєї сили через Ісуса Христа, Він вислав Ісуса Христа царювати підчас коли вороги іще оперують, і Ісус Христос дав приказ в сих словах: "І проповідувати меть-

ся євангелія царства по всій вселенні на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." (Мат. 24: 14) Отже ті великі справи царства мають голоситися. Ся відвічальність повірена помазанникам не лише є повинністю з їх сторони, але і примусом. Господь повірив їм сей привилей виконання цієї роботи і Він вимагає, що вона має бути виконана добре і вірно. Та відвічальність є так велика, що хто не хоче або відмовляється бути послушним, той потерпить докір від Господа; як про се сказано: "Станеться се котора душа не послухає того великого пророка буде знищена." (Діян. 3: 23) Господь вимагає від своїх свідків, що вони мусять робити те, що Він їм приказав робити.

"Се було в 1914 р., що Господь Ісус, по Божому приказу, зачав уживати своєї сили. (Одрк. 11: 18) Ті ж котрим Ісус Христос повірив справи свого царства не можуть противитися або нарікати ані не можуть мати самолюбного бажання. (Юда 1: 1: 16-19) Ті ж одиниці взяті зі світа бути свідками для Єгового імя є Божими людьми, котрі мусять радісно слухати Його. Отже написано про них: "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона Зарева раного спаде тобі роса молодості твоєї." (Пс. 110: 3) Царство прийшло; і порядок його приблизився. Сі вірні одиниці народились рано в ранці.

"Вони є вибраними свідками Бога Єгови до котрих він каже: "Ви свідки мої, . . . що я—Бог." (Іса. 43: 9-12, англ. перекл.) Їм дано приказ: "Ідіть по місті й положіть знак на людях, що хотять слухати", себто, несіть їм свідочтво правди, щоб вони мали нагоду стати по стороні Бога і його царства і жити, або остатися по стороні Диявола і бути знищеними. (Езек. 9: 4, 5) Сі справи царства Господь повірив помазанникам і вимагає від них точної, доброї і вірної служби.

УГОДА

"Свідки Єгови є Його завітующим народом. Ціль нової угоди не є і ніколи не буде повернути рід людський до совершенности. Ціль її є, взяти людей для Божого імя і уживати їх на Його честь і славу. Жадного сотворіння не силуеться робити такої угоди. Бог нікого не бере зі світа і не приймає у свою угоду, аж поки та особа, віруючи в пролиту кров Ісуса Христа, добровільно згодиться чинити волю Божу. Отже те сотворіння було чисто звязане його угодою дати повне послушенство Господеві. Ті що ломлять сю угоду через самолюбний напрям, що противляться волі Божій, є сказано, що вони є гідні смерти. (Рим. 1: 31, 32) Такі переступники угоди, "впадуть в руки живого Бога", і потерплять знищення, від котрого нема воскресення. (Жид. 10: 29-31) Найвисше споріднення, яке сотворіння на землі може тішитися Богом Єговою і його царством, то се бути в угоді з Господом яко свідок для Єгового імя. Поломати те високе і блаженне споріднення через недбаль-

ство або добровільне поповнення діл проти Бога і Його організації, може заслужити і отримати лише одну річ, а се цілковите знищення. Ті що є в угоді з Господом яко люди для Його імя, дали своє підданство Богу і його царству, і вони не можуть розділити сього підданства із котрою-будь частию організації Сатани. Для сих то завітуючих людей Господь поручив або повірив інтереса свого царства на землі, і тепер, коли він уживає своєї сили, він вимагає від кожної одиниці в угоді вірного виконання того ж. Жадного рода вимівка не буде принята за занедбання або відмовлення виконати умовини тієї годи. Ніхто не може нікого затримати в угоді, ані ніхто не може взяти його хіба той що зробив угоду.

ВИСШІ ВЛАСТИ

¹⁰ Павло, котрий служив Богу яко правдивий послідователь Ісуса Христа, згідно з волею Божою написав ці слова поучення для тих, що бажають знати і служити Всевишньому. Він не возвеличував жадної людини, що старалась володіти землею. Його одинока задача була служити Богу і Ісусу Христу. Він писав властью і натхненням від Господа. Він промовляв до "покликаних святих", себто, до тих, що були очищені вірою в кров Ісуса Христа і вповні посвятилися Богу. (Рим. 1:7) До таких що зробили угоду чинити волю Божу, Він дав приказ: "Усяка душа висшнім властям нехай кориться." (Рим. 13:1) Диявол заставив релігійоністів вхопитися за сей текст і спонукав їх вірувати, що "висші власті", се ті люди, котрі займають висші місця в правительствах сього світа, і володарі тішилися таким поясненням сього тексту, бо всі, що вірували так, цілковито піддалися їх силі. Правдиві послідователи Ісуса Христа добре знають, що їх задача і повинність є служити Богу, що если є якась різниця між правом людським а законом Божим, то слуги Божі мусять бути послужні Божому законі а не людському. (Діяна. 4:19; 5:29) Таке було правило яким поводитися апостоли Ісуса Христа, і сього права не можна змінити, тому що Боже право не зміняється. (Мал. 3:6) Послідователи Ісуса Христа, котрі тепер знаходяться на землі, повинні відлучитися і відрізнитися від світа. Вони піддалися Богу і Його царстві, і тому вони мусять служити Богу і Його царстві. Єгова через Ісуса Христа забрав їх зі світа, і зробив їх своїми свідками, і повірив їм справи свого царства на землі, і Бог не дозволив щоби їх службу ділити між його царством а ворогом. Він не дозволить на ніякий компроміс із свідськими організаціями, котрі всякого часу зневажали Боже святе імя. Отже вірні помазанники мусять так робити як їм сказано, себто, піддатися цілковито Богу і Ісусу Христу, котрі становлять "висші власті".

ДОМАГАННЯ

¹¹ Ті котрим Господь довірив справи свого царства мусять здати вірний і правдивий рахунок перед Господом. Таким помазанникам було

довірено найбільший привилей який коли був даний сотворінню, і тому Господь каже: "Від них буде більше вимагатись чим від слуг людських. Вірність і неохитна служба Господеві приносить велике переслідування на слуг Божих інакше не може бути, тому се завзята боротьба між Господом а Дияволом. Один із них мусить побідити. Господь Ісус Христос з ласки Єгови побідить. Бог дозволяє Дияволу нападати на своїх любих слуг. Ісус Христос його совершений Син, був жорстоко переслідуваний Дияволом, і всякого часу Ісус Христос був цілковито вірний і послужний своему Отцеві, і за своє послушество Він терпів. Та протягом всіх своїх пробів Він затримав свою невинність до Бога Єгови і Єгова зробив Його автором вічного спасення усіх, що є послужні йому. (Жид. 5:9) Немає нішого способу для правдивих послідователей Ісуса Христа, щоби вони могли дотримати їх невинність до Бога. Слуга Єгови в сім часі великої проби підлягає великому переслідуванню через Диявола і його слуг, і Бог терпить або дозволяє на ці напади, щоби вони могли мати нагоду доказати свою невинність. Ся велика правда ніколи не була ясна для Божих людей, аж подобалось Господу недавно дати їм вирозуміння пророцтва Аввакума. У кожній часті землі так званого "Християнства", головна земна агенція Диявола, котрою є Римо-католицька Гієрархія, дальше наперає чим раз гірше переслідування проти свідків Єгови. Розуміється, Бог може перешкодити сьому, але Він має причину дозволити на се, і ті, що здадуть повний і правдивий рахунок перед Господом остаточно перейдуть неушкоджені і будуть мати часть в оправданню Єгового імя.

ПРАВДА

¹² Ісус був посланий на землю Єговою нести свідоцтво о правді й Він сказав: "Кожен, що від правди, слухає мого голосу." (Йоана 18:37) Се значить, що кожний, що зробив угоду чинити волю Божу, а занедбає або відмовиться бути послужний Господеві і через се не несе свідоцтва о правді після приказу, той не є більше в правді і не може отримати Господнього признання. Те свідоцтво мусить бути доручене після приказу Господнього, і всі, що отримують Господне признання сьогодня, будуть радісно брати участь в даванні свідоцтва о скільки будуть мати нагоду. Той слуга немає нішого вибору, але мусить слухати Господа. Є лише два напрями, але лише один він може взяти, а сей єдиний напрям є слухати приказу Господнього, і виконувати, його радісно. Правдиві послідователи Ісуса Христа не будуть вагатися який напрям вони мають взяти. Їх напрям є виразно зазначений у Св. Письмі, і вони мусять замкнути свої очі на що інше і бути сліпими до всього окрім справ царства. "Хто ж такий сліпий, як слуга мій. І глухий, як посел мій? Хто такий сліпий, як той, що я полюбив його, такий сліпий, як раб Го-

сподень?" (Іса. 42: 19) Царство прийшло і той слуга, котрому довірено справи царства, буде голосити вість царства і здасть добрий рахунок. В декотрих частях світа, як у Німеччині, Божі вірні свідки є кинуті у в'язницю, жорстоко переслідувані, биті, а декотрі із них повбивані на смерть. Се не може взяти місце хіба за дозволенням Бога; а що Він дозволяє на се, то хто буде вірний аж до смерті, той напевно отримає признання від Господа. Його признання — се єдине вартісне річ.

ЧОМУ

"Чому ж се виразне домагання щоби правду тепер говорити яснійше чим коли вперед? Чи се для добра Господа, бо коли слуга все зробить то він і далше є нікчемним слугою. Ніхто не може принести ніякої користі для Бога. Се день його потуги, і нім Бог ужене своєї сили до знищення лукавого, то се є його ціль дати острогу, щоби кожний чув і був відвічальний за себе. Ізраїль символічно представляв тих, що бажали служити Богу, і се є воля Божа щоби всі такі отримали дещо знання. Сторож се той, що береже справ поручених йому. Бог зачав уживати своєї сили відносно землі через Ісуса Христа, і Він постарався о сторожа для інтересів царства на землі. Тим сторожом не є один чоловік, але багато людей, що складається з "вірного і розумного" слуги кляси котрому довірено справи Божого царства на землі. Прийшов день суду Господнього і година скоро прийде коли він знищить усіх лукавих, котрі є уперті в своїм лукавстві. Отже до "вірного слуги" кляси Господь каже: "Я поставив тебе сторожем дому Ізраїлевого, й ти будеш дослуховатись слів з уст моїх, і врозумляти їх від мене." Далше Господь каже до сторожа: 'Коли ж ти не давав остроги і вони помруть, тоді я буду вимагати їх кров з рук твоїх.' (Езек. 3: 17-20) Тут слово Господне ясно показує, що Він поклав задачу на слугі давати острогу і поучення іншим, що Він тримає своїх свідків відвічальними за виконання того ж і вимагає повного і цілковитого послушення і виконання його задачею від свого слуги, і Він кладе відвічальність на всіх інших, що слухають його. Се є останнє свідцтво занім прийде отверта битва між Господом а Дияволом.

"Господь Ісус тепер засів на своїм судищі, уживаючи силу яку Бог поручив йому яко Судді і виконателеві його присудів. Перед Ним стоять усі народи землі. Він дає їм нагоду вибирати кому вони будуть служити, і тому він велить своїм свідкам нести свідцтво щоби вони могли стати по стороні Господа і жити або остатися по стороні Диявола і вмерти. Отже давання сього свідцтва є для користі людей, і нагодою для тих, що бажають вибирати і стати по стороні Бога і мати часть в оправданню його імя. Свідки Єгови можуть бути вірні лише через давання свідцтва в послушенстві до Божих приказів і так доглядати справ царства довірених їм.

ДОБРА ВОЛЯ

"При народженню хлопяти Ісуса, Бог післяв свого ангела заявити свідкам, що були там, що Ісус — Спаситель людей, і зараз по тім настав пророчий гимн, який співали множество ангелів, славлячи Бога і кажучи: "Слава на вишинах Богу, а на землі покій, між людьми доброї волі." (Луки 2: 14, *Ром.*) Ся вість не значить почин Божої доброї волі до людей, бо воля Божа є всякого часу добра. Се значить, що люди на землі чия воля до Бога є добра, будуть мати мир з Богом. Через кров Ісуса Христа пролиту яко ціну викупу за чоловіка, сі можуть прийти до Бога і бути в мирі з Ним. Кров Ісуса Христа була пролита, та не за всесвітне і примусове спасення і визволення всіх людей, але для добра тих, що є доброї волі і котрі указують ту добру волю через служення Богу і Ісусу Христу. Всі, що не возьмуть того кроку добровільно, сконечности мусять погинути. Се безперечно можна доказати написаними словами: "Хто вірує в Сина той має вічне життя; а хто не вірує Синові не бачити ме життя, а гнів Божий пробуває на йому." — Йоана 3: 36.

"Коли чоловік слухає правди, відвічальність на ньому лежить вірувати і слухати правди. Если він відмовиться слухати і вірувати в правду, гнів Божий далше пробуває на йому. Прокляття осувається лише з тих, що є послушні і вірують і стають по стороні Бога і його царства. Відвічальність зачинається із початком отримання знання про Єгову і його замір; яко ж написано: "Почувши кілько; вже стали послушними мені; сини чужоземні піддалися мені, піддобруючись." — Пс. 18: 44.

"Егуй представляв Ісуса Христа і "вірного і розумного слугу", що становить членів царського дому. Майже весь Ізраїльський нарід відкинув угоду з Богом і пішов до Диявола і поклонявся йому. Егуй був посланий там виконати суд проти сих поклонників Диявола. В тім краю був чоловік, Йонадаб, котрий не був Ізраїльтянином, але був доброї волі і бажав чинити добро і служити Богу. Йонадаб представляв клясу людей на землі, окрім вірних і помазаних слуг, що бажають служити Господу. Коли Егуй стрінув Йонадаба він сказав до Йонадаба: "Чи твое серце праве?" і Йонадаб відповів: "Так!" Тоді Егуй сказав до Йонадаба, 'докажи се подавши мені свою руку і вступи до моєї колесниці, і іди придивися моїй ревності до Господа.' (2 Цар. 10: 15, 16) Тоді Бог зробив пророчий образ указуючи на клясу людей котра, по приході Господа Ісуса, Більшого Егуя, до храму, стрінулася із "вірним і розумним слугою" клясою. Сі люди доброї волі бажають служити Богу і тепер кличуться до них показати їх добру волю до Бога, і їх бажання справедливости через подорожовання і співтоваришований із організацією Господа, котра то організація була представлена через колесницю Егуя. *Прод. в свід. Васти)*